

Corrigeer de Dwaas niet

<http://www.discernment-ministries.org/>

en: *Wat is Wijsheid?*

“Wie de spotter tuchtigt, behaalt zich schande; en die de goddeloze bestraft, zijn schandvlek. Bestraf de spotter niet, opdat hij u niet hate; bestraf de wijze, en hij zal u liefhebben. Leer de wijze, zo zal hij nog wijzer worden; onderwijs de rechtvaardige, zo zal hij in leer toenemen” (Spreuken 9:7-9).

Het verschil tussen een dwaas en een wijs man is niet dat de wijze zoveel weet, maar dat de dwaas nooit leert. Iedereen die leeft hoort een bepaalde mate van wijsheid te verwerven, naarmate de jaren voorbijgaan, maar dwazen leren nooit wat en zo worden zij oud en zijn zij nog steeds even dwaas als de dag dat zij geboren werden. Wat een droevige situatie. Een oude Engelse spreuk (vóór 1500 n.C.) zegt: “Er is geen dwaas gelijk een oude dwaas”. Een van de droevigste dingen die ik in het leven ondervond is dat mensen oud geworden zijn en niets geleerd hebben uit hun eigen ervaringen, in het bijzonder zij die door harde tijden heengegaan zijn zonder verrijkt te worden door de wijsheid die zulke ervaringen kunnen meebrengen. Wat een verspilling van tijd en lijden.

Dwazen willen gewoon niet leren en dus zal elke poging om hen te corrigeren niet enkel een verspilling zijn van tijd, maar het is tegen-productief en zal slechts problemen veroorzaken voor degene die corrigeert. Wat kunnen wij dan voor zulke mensen doen vermits hen corrigeren verloren tijd is? Niets. Wij kunnen niets doen voor hen die niet open staan voor correctie behalve bidden, en erover treuren dat zij van hun levens een puinhoop maken. Net zo tragisch als het is een oude dwaas te zien, is te zien hoe iemand vastberaden en arrogant zijn ondergang tegemoet gaat zonder dat iemand in staat is iets te doen om hem te helpen.

Zie naar wat Salomo zegt over zulke personen:

“Die de tucht verwerpt, die versmaadt zijn ziel; maar die de bestraffing hoort, krijgt verstand” (Spr. 15:32).

“Een man, die, dikwijls bestraft zijnde, de nek verhardt, zal schielijk verbroken worden, zodat er geen genezen aan is” (Spr. 29:1).

Een wijs persoon, van de andere kant, hoeft nauwelijks gecorrigeerd te worden. Zo’n persoon zal voortdurend zijn eigen wandel evalueren en zal gevoelig zijn voor de Heilige Geest om hem te corrigeren en te leiden. Als zo iemand wordt gecorrigeerd, ofwel door de Heer of door een vriend, nemen zij die correctie aan en treffen de nodige maatregelen. Zulke mensen willen leren en willen hun dagelijkse wandel verbeteren. De dwaas echter is vol zelfvertrouwen en denkt dat hij altijd juist handelt en nooit verkeerd. En hier ligt de kern van de zaak: trots.

Het verschil tussen hen die correctie accepteren en hen die zich keren tegen ieder die het zou aandurven hen te corrigeren, is gewoon een kwestie van trots. De arrogante dwaas denkt dat hij geen kwaad kan doen en heeft er nooit bij stilgestaan hoe zwak en dwaas wij allen van nature zijn. De wijze man is echter oog in oog komen te staan met de zwakheid van het vlees en weet maar al te goed hoe onvolmaakt hij eigenlijk is, en zo zal zijn nederigheid hem toestaan correctie te ontvangen. Maar waarom zou de dwaas correctie accepteren vermits hij nooit fouten maakt:

“De weg van de dwaas is recht in zijn ogen; maar die naar raad hoort, is wijs” (Spreuken 12:15).

Zelfs Paulus, na al zijn verkregen openbaringen, wonderen en opleiding, leefde bij de mogelijkheid dat hij een vergissing kon begaan. Paulus zei dat alhoewel hij zijn leer direct van de Heer ontvangen had (hij was de laatst gekozene van enkelen die dit privilege hadden), hij toch naar Jeruzalem zou gaan om de Twaalf te ontmoeten om na te gaan of zijn leer correct was “opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben” (Galaten 2:2). Heeft iemand van ons openbaring ontvangen zoals Paulus of een bediening die daarmee vergeleken kan worden? Hoe komt het dan dat de mees

ten van ons zo hoog van zichzelf denken, dat wij nooit om advies vragen en niet voelen dat wij fout zouden kunnen zijn?

Dezelfde Paulus waarschuwt: “Weest niet wijs bij uzelf” (Rom. 12:16), en Salomo zegt: “Hebt gij een man gezien, die wijs in zijn ogen is! Van een zot is meer verwachting dan van hem” (Spr. 26:12). Kan het zijn dat iemand zo vol is van zichzelf dat de mogelijkheid dat hij fout is nooit in zijn gedachten opkomt? Zeer zeker! Denk gewoon aan Saul toen hij een monument voor zichzelf oprichtte nadat hij ongehoorzaam was bij de vernietiging van de Amalekieten¹, Uzzia die weigerde te luisteren naar de raad van de priesters toen hij de wierook wilde offeren², en Diótfes die niet wilde dat Johannes de apostel “zijn” kerk bezocht³. De lijst van arrogante dwazen is eindeloos en zal nog langer worden tot aan de komst van de Heer.

Wat is de oplossing en wat zal ons ervan weerhouden dat we in dezelfde droevige situatie terecht komen? De oplossing ligt in twee woorden: nederigheid en gebrokenheid. Ieder mens moet een eerlijke blik werpen op zijn eigen verleden om te zien hoe dikwijls hij gefaald heeft. Voor hen die in hun verleden geen falen zien ... is er geen hoop. De wijze mens erkent het feit dat hij erg weinig weet en dat hij dikwijls fouten maakt. Deze eerlijkheid brengt een grote vrees mee over zijn eigen bekwaamheden en een grote afhankelijkheid van de Heer en anderen die in staat zijn wijs advies te geven en goede raad. Nu, voor hen wier reactie is dat wij vol zelfvertrouwen zouden moeten zijn en positief over onze bekwaamheden, heb ik slechts één antwoord: Deze boodschap is niet voor u maar gaat over u.

“Mijn zoon! zo gij mijn redenen aanneemt, en mijn geboden bij u weglegt; om uw oren naar wijsheid te doen opmerken; zo gij uw hart tot verstandigheid neigt; ja, zo gij tot het verstand roept, uw stem verheft tot de verstandigheid; zo gij haar zoekt als zilver, en naspeurt als verborgen schatten; dan zult gij de vreze des HEEREN verstaan, en zult de kennis van God vinden. Want de HEERE geeft wijsheid; uit Zijn mond komt kennis en verstand” (Spreuken 2: 1-6).

Wat is Wijsheid? (M.V.)

Wijsheid is de bekwaamheid om correcte beoordelingen en beslissingen te maken.

Er bestaat wereldse wijsheid, die vergaat, en goddelijke wijsheid:

1 Kor 1:19-31 “Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken. 20 Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid van deze wereld niet dwaas gemaakt? ... 25 Want het dwaze Gods is wijzer dan de mensen ...”

Goddelijke wijsheid heeft niets te maken met het natuurlijk verstand (intelligentie); het is een goddelijke gave en heeft te maken met GEESTELIJK verstand:

Kol 1:9 “dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand”.

Wijsheid wordt enerzijds bewerkt door ervaring. Vermits voor de gelovige “alle dingen medewerken ten goede” (Rom. 8:28) zal uit de ervaring van alle dingen, die God Zijn kinderen beschikt, wijsheid geoogst worden. Maar wijsheid heeft boven alles een verlichtingsperspectief, als een gave Gods. Wij kunnen daarom wijsheid van God begeren en ervoor bidden:

1 Kon. 3:9, 12 “Geef dan Uw knecht [= Salomo] een verstandig hart, om Uw volk te richten, verstandig onderscheidende tussen goed en kwaad; want wie zou dit Uw zwaar volk kunnen richten? ... Zie, Ik heb gedaan naar uw woorden; zie, Ik heb u een wijs en verstan

¹ 1 Samuël 15.

² 2 Kron 26:16-19.

³ 3 Johannes.

dig hart gegeven, dat uws gelijke vóór u niet geweest is, en uws gelijke na u niet opstaan zal”.

Spr. 2:6 “Want de HEERE geeft wijsheid; uit Zijn mond komt kennis en verstand”.

Spr. 4:7 “De wijsheid is het voornaamste; verkrijg dan wijsheid, en verkrijg verstand met al uw bezitting”.

Jak. 1:5 “En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die een ieder mild geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden”.

Ef. 1:16-17 “als ik aan u gedenk in mijn gebeden, opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, aan u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft...”

Kol. 1:9 “Waarom ook wij ... niet ophouden voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand”.

Wijsheid kan van God geleerd worden, door acht te geven op Zijn Woord:

Psalm 19:8 “De wet des HEEREN is volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis des HEEREN is gewis, de eenvoudigen wijsheid gevende”.

Spr. 5:1 “Mijn zoon! merk op mijn wijsheid, neig uw oor tot mijn verstand”.

Spr. 4:5 “Verkrijg wijsheid, verkrijg verstand; vergeet niet, en wijk niet van de redenen van mijn mond”.

God IS immers Wijsheid:

Spreuken 8: de Zoon als gepersonifieerde Wijsheid.

Matt. 12:42 “en ziet, meer dan Sálomo is hier!”

Rom. 11:33 “O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods”.

1 Kor. 1:30 “Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God”.

Kol. 2:2-3 “van God en de Vader, en van Christus; in Wie al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn”.

En het beginsel van de wijsheid is niet trots maar de vreze des Heren:

Spr. 9:10; Psalm 111:10 (Ook Spr. 1:7; Job 28:28) “**De vreze des HEEREN is het beginsel der wijsheid**”.

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: <http://users.skynet.be/fa390968/index.htm> of <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm>

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](http://www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm) of <http://www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm>